

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 22C/267/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7212228362
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Agáta Burkušová
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2018:7212228362.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II sudkyňou JUDr. Agátou Burkušovou v spore žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpený: Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanej: Slovenská republika, v menej ktorej koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

Žalobu zamietá.

Žalovanej náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou súdu dňa 27.9.2012 žiadal žalobca, aby súd medzitýmnym rozsudkom rozhodol tak, že žalovaná je zodpovedná za škodu, ktorá mu vznikla nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Košice II, pretože nerozhodol o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie v exekučnom konaní vedenom pre pohľadávku žalobcu voči dlžníkovi FraJ. vzniknutú zo zmluvy o úvere a aby rozsudkom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť mu z titulu majetkovej škody sumu 175,-Eur a z titulu nemajetkovej ujmy sumu 387,24 Eur a náhradu trov konania.

2. Na odôvodnenie uviedol, že ako oprávnený subjekt (veriteľ zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXX) navrhol postupom podľa ust. § 38 a nasl. Exekučného poriadku súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu pre svoju pohľadávku, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXX dlžníkom FV. nar. X.X.XXX.X, ktorému jeho návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor pridilil č. D.. Súdny exekútor predložil jeho návrh na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom miestne a vecne príslušnému Okresnému súdu Košice II a požiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Exekučný súd poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie a udelil mu poverenie registrované pod č. XXXX*XXXXXX. Žalobca pre obavy o právny a faktický osud pohľadávky nútene vymáhanej súdnym exekútorom, ktorému bolo naposledy udelené poverenie na vykonanie exekúcie, spísal dňa 10.0820108 návrh na zmenu súdneho exekútora podľa ust. § 44 ods. 8 Exekučného poriadku a legitímne očakával, že súd mu svojou činnosťou poskytne súdnu ochranu v zákonom predpokladanej kvalite, teda, že dôjde k reálnej zmene exekútora rozhodnutím súdu v zákonom stanovenej lehote. Napriek tomu, že návrh spĺňal všetky formálne a materiálne podmienky, súd o zmene súdneho exekútora nerozhodol v zákonom stanovenej 30 dňovej lehote. Žalobca uviedol, že exekučný súd napriek tomu, že vec ním prejednávaná nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a ani si nevyžadovala takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu, nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenom čase, hoci súd nemal inú legálnu možnosť, než o návrhu na základe posúdenia osoby nového exekútora rozhodnúť, teda do konania nevstupovali iné informačné podnety a nevykonávalo sa dokazovanie. Tvrdil, že neexistuje žiadna okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene

a so zbytočnými prietiahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o zmene exekútora pristúpil až po veľmi dlhej dobe (neuvádza žiadne konkrétne dátumy). Uviedol, že nečinnosť okresného súdu nie je ničím ospravedlniteľná.

3. Žalobca si z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu uplatnil náhradu majetkovej škody, ako aj nemajetkovej ujmy. Uviedol, že mu vznikla majetková škoda predstavujúca náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi dorúčením návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutím o ňom. Žalobca teda v tomto období vynaložil sumu 70,-Eur na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov pomocou informačného systému, sumu 40,-Eur na udržiavanie a správu informačného systému, sumu 50,-Eur na administráciu listín a komunikáciu s pôvodným súdnym exekútorom a sumu 15,-Eur na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, na publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií adresovaných exekučnému súdu, na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde.

4. Zároveň si uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože uviedol, že samotné konštatovanie porušenia práva na súdnu ochranu a práva na rozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej dobe v spojení s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov a práva na prejednanie veci v primeranom čase nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Uviedol, že nesprávny úradný postup okresného súdu má za následok zbytočné prietahy v konaní spojené so zásahom do výkonu jeho majetkových práv. Uviedol, že nesprávnym úradným postupom došlo k zmareniu jeho legitímneho očakávania, že nastanú účinky predpokladané v ust. § 44 ods. 8 Exekučného poriadku a správnym postupom súdu dôjde k zmene súdneho exekútora, čo bude viesť k efektívnemu a účinnému vymoženiu jeho pohľadávky. nesprávny úradný postup exekučného súdu vystavil oprávnené záujmy žalobcu týmto rizikám: riziku zániku povinného, riziku zmarenia účelu konania pre stratu kontaktu s povinným a riziku insolvenencie povinného. Na podporu svojej žiadosti o náhradu nemajetkovej ujmy, uviedol žalobca aj ďalšie dôvody a to neexistenciu akéhokoľvek účinného vnútroštátneho prostriedku nápravy spôsobilého reštituovať vzniknutú situáciu, resp. vyvolaný zásah do jeho zákonných nárokov a základných práv v spojení s absolútnou nemožnosťou súdneho uplatňovania pohľadávky a jej príslušenstva, čo vyvolalo u žalobcu, resp. u členov riadiacich orgánov spoločnosti, ako aj u jej majiteľov, pocity frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty a nedôvery v právo a rovnosť v spoločnosti. Uviedol, že úplne zbytočné a právne nezodpovedajúce časové omeškanie v rozhodovaní exekučného súdu spôsobilo zánik jeho ďalších plánovaných podnikateľských aktivít, ako aj zánik už vytvorených podnikateľských plánov a táto vyvolaná strata zisku spôsobila jeho hospodársku ujmu, ale aj ujmu na strane jej majiteľov a uviedol, že nezákonným zásahom vyvolaná situácia ovplyvnila jeho ďalšie podnikateľské postupy a spôsobila neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať. Ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, porušenie jej práv, stratu legitímnych očakávaní, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie veci a vyvolanie rizík ohrozujúcich konečné vymoženie pohľadávky, spôsobené v priamej príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom exekučného súdu, si uplatnila sumu 387,24 Eur za ním uvedených 229 dní nečinnosti exekučného súdu, a to uviedol, že uskutočnil výpočet nároku alikvotným pomerom 55,32 Eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu a to na základe aplikácie doktríny ústavného súdu (ktorý má za spravodlivé ak sa na každý rok poznačený prietiahmi vzťahuje satisfakcia vo výške 20.000,- Sk, t.j. cca 663,88 Eur), teda pri satisfakcii vo výške 663,88 Eur za rok, znamená to 55,32 Eur za mesiac. Uviedol, že podľa ust. § 15 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. písomnou žiadosťou požiadal žalovanú o predbežné prerokovanie svojho nároku na náhradu škody, avšak žalovaná do podania tejto žaloby na žiadosť pozitívne nereagovala.

5. Uznesením zo dňa 9.10.2012, č.k. 22C/246/2012-9, bola táto predmetná vec sp. zn. 22C/267/2012 spojená na spoločné konanie s ďalšími obdobnými vecami, ktoré sa začali na tunajšom súde a skutkovo spolu súviseli a týkali sa tých istých účastníkov a spoločné konanie bolo vedené pod sp. zn. 22C/246/2012.

6. Uznesením tunajšieho súdu zo dňa 14.2.2014, č.k. 22C/246/2012-50, bolo spoločné konanie vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 22C/246/2012 rozpojené na samostatné konania, okrem iného aj konanie vedené pod sp. zn. tejto právnej veci. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 15.4.2014.

7. Žalovaná sa k žalobe vyjadrila písomným podaním zo dňa 13.5.2016 doručeným súdu dňa 17.5.2016.

Na margo procesných podmienok uviedla, že ak v konkrétnej veci nie sú splnené procesné podmienky, také konanie vykazuje nedostatky, za ktoré sa považuje aj zmätočnosť podania. V jednotlivých žalobách hromadne podávaných žalobcom v obdobných veciach, sa vyskytujú viaceré nedostatky ako zmätočne označení povinní, najmä odlišne uvedené dátumy narodenia, neuvedenie spisových značiek príslušných exekučných konaní vedených na súde, absencia relevantných údajov ako sú dátumy doručenia podaní na sú, ktoré majú význam pre posúdenie celej veci a dátumy, kedy sa žalobca dozvedel o vzniku škody v jednotlivých prípadoch. Žalovaná namietala, že žalobca nepriložil ani jeden relevantný dôkaz, ktorý by preukazoval existenciu predmetného exekučného konania v tejto veci, vznik skutočnej škody, nemajetkovej ujmy atď. V skutočnosti žalobca preniesol celú dôkaznú povinnosť na súd napriek tomu, že dôkazné bremeno znáša on sám. Práve neoznačenie spisových značiek exekučných konaní, v ktorých malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu zo strany exekučného súdu bolo jedným z dôvodov, pre ktoré Ústavný súd SR odmietol sťažnosti žalobcu na porušenie jeho ústavných práv nečinnosťou exekučného súdu (sp. zn. II. ÚS 211/2012, IV. ÚS 366/2012, IV. ÚS 374/2012). Zároveň namietala, že nie je jasný ani titul nároku na náhradu škody, pretože žalobca jednak namieta nezákonné konania v podobe nerozhodnutia o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej lehote, ale zároveň namieta nesprávny úradný postup v podobe prietahov. Poukazuje na to, že žalobca neuviedol kroky, ktoré podnikol na odstránenie prietahov v konaní, teda či využil účinné právne prostriedky nápravy na urýchlenie konania v zmysle zásady vigilanti bus iura (každý nech si stráži svoje právo) obsiahnutej aj v náleze Ústavného súdu SR, č.k. III. ÚS 69/2011 - 25 z 03.05.2011. Zároveň tiež uviedla, že všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prietahy v konaní.

8. K podmienkam uplatnenia nároku na súde uviedla, že podľa ust. § 15 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. je nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku s príslušným orgánom a ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do 6 mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo poškodenému písomne oznámi, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku na súde. Tzn., že predbežné prerokovanie nároku je zákonom ustanovenou podmienkou, aby o tomto nároku mohlo prebehnúť súdne konanie a na súde je možné ho uplatniť po uplynutí 6 mesiacov odo dňa prijatia žiadosti o predbežné prerokovanie nároku. Preto má žalovaná za to, že ide o predčasne uplatnený nárok na súde.

Uviedla, že k podmienkam úspešného uplatnenia nároku na náhradu škody podľa zák. č. 514/2003 Z.z. musia byť splnené nasledovné všeobecné podmienky, len pri splnení ktorých štát zodpovedá za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci: a) nezákonné rozhodnutie, resp. nesprávny úradný postup, b) vznik škody a c) príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou. Všetky tri podmienky musia byť splnené súčasne. K nesprávnemu úradnému postupu, ku ktorému podľa žalobcu malo dôjsť nerozhodnutím o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej lehote, poukázala žalovaná na prax, v zmysle ktorej exekučný súd po obdržaní žiadosti o zmenu exekútora predloží túto žiadosť pôvodnému súdному exekútorovi na vyjadrenie, na vyčíslenie jeho doterajších trov (pretože súčasne s rozhodnutím o zmene exekútora rozhoduje exekučný súd v uznesení aj o trovách doterajšieho exekučného konania) a na zaslanie exekútorského spisu za účelom realizácie povinnosti vyplývajúcej súdu z ust. § 44 ods. 9 Exekučného poriadku a to postúpenia tohto spisu spolu s poverením na vykonanie exekúcie exekútorovi, ktorého navrhol oprávnený. Pripustila možnosť, že exekučný súd rozhodol v niektorých prípadoch o návrhoch na zmenu exekútora po uplynutí zákonnej 30 dňovej lehoty, a to najmä v prípadoch, ak pôvodný súdny exekútor neposkytol súdu plnú súčinnosť, a teda objektívne nemohol exekučný súd dodržať zákonnú lehotu, tak, aby v tejto aj rozhodol o trovách exekúcie pôvodného exekútora a súčasne postúpil spis novému exekútorovi. Okrem toho poukázala aj na judikatúru Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 16/02 týkajúcu sa posudzovania porušovania práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR Ústavným súdom. Žalovaná mala za to, že vzhľadom na povahu úkonu, lehotu v ktorej sa rozhodlo, nečinnosť žalobcu, ktorý nevyužil postup podľa ust. § 62 a nasl. zák. č. 757/2004 Z.z. a nepodal predsedovi súdu sťažnosť proti porušovaniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov ako účinný prostriedok nápravy nezákonného stavu, nie je možné nerozhodnutie o návrhu na zmenu exekútora v určenej lehote považovať za zbytočné prietahy v konaní, a teda nesprávny úradný postup. Zároveň poukázala žalovaná aj na to, že pôvodný exekútor v zmysle ust. § 44 ods. 8

a 9 Exekučného poriadku vykonáva úkony exekučného konania až do času rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora. Uviedla, že preto nemohlo dôjsť k vzniku žiadnej materiálnej škody, keďže pôvodný exekútor mal a mohol pokračovať vo vymáhaní pohľadávky, na ktorej vymáhanie mal poverenie. V súvislosti s tvrdeným nesprávnym úradným postupom spočívajúcim v existencii prietahov v konaní žalovaná poukázala na ust. § 9 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z.z. v znení zák. č. 412/2012 Z.z., kde je explicitne uvedené, z čoho výlučne je možné vychádzať pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v zbytočných prietahoch v konaní. Uviedla, že súd konajúci o náhrade škody môže pri posudzovaní nároku na náhradu škody vychádzať z existencie prietahov v súdnom konaní len v prípade, ak by tieto boli konštatované vo výsledkoch vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, v právoplatnom rozhodnutí vydanom v disciplinárnom konaní, v ktorom sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatnom rozhodnutí ESLP, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo v právoplatnom rozhodnutí ÚS SR o ústavnej sťažnosti, ktorým ÚS konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Uviedla, že si žalobca vo vzťahu k predpokladom posúdenia existencie zbytočných prietahov v konaní nespĺnil ani povinnosť tvrdenia, ani povinnosť ich preukázania, a preto nepovažuje žalovaná vzhľadom na vyššie uvedené existenciu prietahov v konaní za preukázanú. Uviedla aj, že podľa jej názoru efektívnosť a rýchlosť súdneho konania nie je oprávnený preskúmať súd v konaní o náhrade škody podľa zák. č. 514/2003 Z.z., ale len ÚS SR na podklade ústavnej sťažnosti, resp. predseda príslušného súdu na podklade sťažnosti na prietahy podľa zák. č. 757/2004 Z.z. Vzhľadom na vyššie uvedené žalovaná nepovažovala za preukázanú ani existenciu prietahov v konaní.

V zmysle ust. § 19 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z., žalovaná z dôvodu opatrnosti vzniesla námietku premlčania. V nej uviedla, že ak mala žalobcovi vzniknúť škoda práve nesprávnym úradným postupom spočívajúcim v tom, že okresný súd nerozhodol o návrhu na zmenu exekútora v zákonnej lehote, lehotu na uplatnenie tohto nároku (premlčacia lehota) uplynula po troch rokoch od momentu uplynutia 30 dňovej lehoty od doručenia návrhu na zmenu exekútora. Vzniesla preto námietku premlčania pri každom žalobcom uplatnenom nároku, pri ktorom došlo k uplynutiu 30 dňovej lehoty od doručenia návrhu na zmenu súdneho exekútora pred dňom 23.4.2009, t.j. tri roky pred dňom, kedy jej boli doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku (čo súd konštatuje, že nie je v danom prípade, a teda na námietku premlčania súd nemohol prihliadnuť, pretože nebola dôvodná). K vyčísleniu nároku na náhradu materiálnej škody v paušálnej sume 175,-Eur uviedla žalovaná, že podľa ust. § 17 ods. 1 zákona sa uhrádza skutočná škoda a ušlý zisk, a preto je pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody podľa zák. č. 514/2003 Z.z. nevyhnutné preukázať existenciu škody. Uviedla, že si žalobca uplatnil nároky len hypotetické. Uviedla, že vychádzajúc z definície skutočnej škody a ušlého zisku, žalobca jednak ani neuviedol, či sa jedná v prípade paušálne uplatnených vecných nákladov, o skutočnú škodu alebo ušlý zisk a jednak, že žalobcom uvedenú paušalizáciu vecných nákladov nemožno považovať ani za zmenšenie majetku poškodeného (skutočná škoda) a ani za ušlý majetkový prospech (zisk), a teda logicky nie je možné domáhať sa ich náhrad podľa zák. 514/2003 Z.z. Uviedla, že žalobca na preukázanie vzniku škody mal produkovať dôkazy preukazujúce škodu, listiny resp. skutočnosti, ktoré by preukázali ním uplatnený nárok. Uviedla, že žalobca bezpochyby potrebuje a využíva informačný systém pri výkone svojej činnosti - poskytovaní spotrebiteľských úverov, a teda nielen na správu pohľadávok, ktoré boli predmetom exekúcií, ale aj takých, pri ktorých žiadne exekúcie neprebíhali, resp. prebiehali bez namietaných nedostatkov. Akákoľvek výška nákladov prevádzkovania na správu informačného systému vznikla a vzniká žalobcovi bez ohľadu na tvrdené prietahy, a preto ich uplatnenie mala žalovaná za účelové. Aj „udržiavanie systému“ ako ďalšiu položku uplatnenú ako majetkovú škodu, uviedla žalovaná, že musí žalobca vykonávať na každodennej báze. Označila požadovanie náhrady za uvedené činnosti za účelové. Aj o paušálnej sume na administratívne spracovanie urgencií exekučnému súdu a publikačné výdaje, uviedla že je neprimeraná a nepreukázaná. K nemajetkovej ujme, ktorú si žalobkyňa uplatnila v pomernej výške k čiastke 660,-Eur alebo 663,88 Eur (čiastka, ktorú v niektorých nálezoch Ústavný súd SR priznal za prietahy v konaní) podľa toho, ako dlho trvalo domnelé omeškanie, ktorá má byť spravodlivou satisfakciou za utrpený zásah do základných práv a má kompenzovať porušenie práva na súdnu ochranu, žalovaná citovala ust. § 17 ods. 2 a 3 zák. č. 514/2003 Z.z. Uviedla, že poskytovanie finančného zadosťučinenia nie je automatické a podlieha podrobnému skúmaniu prípadu zo strany súdu a nie je možné vychádzať z paušálnej sumy. Poznamenala, že vznik nemajetkovej ujmy u právnických osôb a fyzických osôb je odlišný. Pocity členov riadiacich orgánov spoločnosti v podobe „frustrácie, úzkosti, neistoty a nedôvery“ mala žalovaná za irelevantné v tomto konaní, keďže si náhradu škody a nemajetkovej ujmy uplatnila spoločnosť ako právnická osoba. Odkázala v tejto súvislosti na rozsudok

NS ČR sp. zn. 30Cdo/675/2011. V súvislosti s tvrdením žalobcu o „zániku podnikateľských aktivít a podnikateľských plánov“ poukázala, že tieto nie sú bližšie konkretizované a súčasne uviedla, že žalobca neupresnil ani v čom a ako situácia „ovplyvnila jeho ďalšie podnikateľské postupy“. Súčasne uviedla, že žalobca opomenul, že pri uplatňovaní nároku na náhradu nemajetkovej ujmy je potrebné preukázať, že konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením. Mala za to, že zo žalobných návrhov toto nevyplýva, a preto žalovaná nemala za preukázaný tak vznik nemajetkovej ujmy, ako ani to, že by sa mala poskytovať jej náhrada v peniazoch. V súvislosti s potrebou priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, resp. výšky takejto náhrady žalovaná zdôraznila potrebu zohľadniť ust. § 3 ods. 1 Obč. zák. o dobrých mravoch a aj s prihliadnutím na poškodenú osobu, t.j. vychádzať z ust. § 17 ods. 2 a 3 zák. č. 514/2003 Z.z.. Predložila list Európskej komisie, Generálneho riaditeľstva pre spravodlivosť pod č. JUST/A3/RM/kb D(2010)/1360 adresovaný stálemu predstaviteľovi Slovenskej republiky pri Európskej únii, v ktorom Európska komisia poukázala na to, že v súvislosti s podnikateľskými praktikami žalobcu dostala sťažnosť od slovenských spotrebiteľov, ako aj sťažnosť od Slovenského združenia na ochranu spotrebiteľov, pričom útvary Komisie sa o týchto praktikách dozvedeli aj prostredníctvom návrhu na začatie prejudiciálneho konania. Súčasne žalovaná konkrétne uviedla citácie z tohto listu. Uviedla, že o negatívnej percepcii žalobcu verejnosťou, resp. aj špecializovanými organizáciami na ochranu spotrebiteľov svedčí aj článok v denníku SME zo dňa 16.7.2012, ktorý takisto priložila. Mala z uvedeného za zrejmé, že žalobca a jeho praktiky sú vnímané verejnosťou negatívne, boli predmetom záujmu Európskej komisie, súdy konštatovali porušovanie práv spotrebiteľa a v konečnom dôsledku práve podnikateľská činnosť žalobcu podnietila zvýšenú potrebu ochrany práv spotrebiteľov na všetkých úrovniach štátnej moci. Uviedla, že žalobca je vnímaný ako spoločnosť využívajúca neprijateľné podmienky, zneužívajúc slabé finančné a právne vedomie nízkopríjmových osôb. K požiadavke, resp. podmienke príčinnej súvislosti žalobca, vychádzajúc zo základnej charakteristiky príčinnej súvislosti, ako priameho a bezprostredného vzťahu príčiny a následku, uviedol, že nemožno tvrdiť, že žalobcovi vznikla škoda postupom okresného súdu. Žalovaná zhrnula, že žalobca nepreukázal, že by činnosťou súdu došlo k nesprávnemu úradnému postupu, nepreukázal vznik ani výšku skutočnej škody, ani prípadnej nemajetkovej ujmy a tým pádom neexistuje ani príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom súdu spočívajúcim v tom, že nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej lehote a uplatnenou majetkovou škodou a nemajetkovou ujmom. Mala žalobu za právne neopodstatnenú a navrhla, aby ju súd preto zamietol. Uplatnila si náhradu trov konania.

9. Na prejednanie sporu súd nariadil pojednávanie na deň 28.05.2018. Vo veci súd rozhodol v zmysle ust. § 180 CSP v neprítomnosti žalobcu a žalovanej, ktorí svoju neúčast' vopred ospravedlnili z dôvodu hospodárnosti konania s tým, že zotrvávajú na svojich predchádzajúci vyjadreniach.

10. Vo veci súd vykonal dokazovanie pripojeným spisom tunajšieho súdu sp. zn. XXEr/XXXX/XXXX, na základe ktorého zistil: Dňa 04.11.2005 bol doručený súdnemu exekútorovi F. so sídlom na L. návrh na vykonanie exekúcie vo veci oprávneného - žalobcu proti povinnému P. na základe exekučného titulu - notárskej zápisnice č. N 3114/2005, J. spísanej notárom JW., so sídlom v K. v ktorej povinný vyjadril súhlas, aby sa notárska zápisnica stala exekučným titulom na vymoženie pohľadávky 16.183,-Sk s príslušenstvom. Písomnou žiadosťou o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktorá bola doručená tunajšiemu súdu dňa 16.11.2005 súdny exekútor F.k požiadal pod sp. zn. EB. o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe notárskej zápisnice č. J. J. spísanej notárom Z., so sídlom I. Tunajší súd vydal dňa 21.11.2005 Poverenie č. XXXX*XXXXXX., ktorým poveril súdneho exekútora F. vykonaním exekúcie na základe notárskej zápisnice č. J. spísanej notárom Z.. Podaním zo dňa 08.10.2009, doručeným súdu dňa 15.10.2010 podal žalobca v zmysle ust. § 44 ods. 8 Exekučného poriadku návrh na zmenu súdneho exekútora F. a navrhol poveriť vykonaním exekúcie súdneho exekútora JW.. Žalobca však neoznačil svoje podanie spisovou značkou, pod ktorou o predmetnej veci rozhodoval tunajší súd ako príslušný exekučný súd. Podaním doručeným súdu dňa 24.5.2010, súdny exekútor F. oznámil, že súhlasí s návrhom oprávneného na zmenu súdneho exekútora a netrval na náhrade trov exekúcie. Tunajší súd uznesením zo dňa 25.5.2010, č.k. XXEr/XXXX/XXXX-XX. rozhodol tak, že vyhovel žiadosti oprávneného o zmenu súdneho exekútora a poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 21.10.2010.

11. Podľa ust. § 3 ods. 1 a 2 zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (v ďalšom len „Zákon“), štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

12. Podľa ust. § 9 ods. 1 Zákona, v znení platnom v rozhodnom období, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

13. Podľa ust. § 9 ods. 2 Zákona, právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

14. Podľa ust. § 17 ods. 1, 2 a 3 Zákona, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak (ods. 1). V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak (ods. 2). Výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote, d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení (ods. 3).

15. Podľa ust. § 44 ods. 6 zák. č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení platnom do 31. augusta 2005, ak oprávnený požiada súd o zmenu exekútora a súd po vyjadrení exekútora žiadosti oprávneného vyhovie, vykonaním exekúcie poverí súd exekútora, ktorého navrhne oprávnený, a vec mu písomne postúpi. Účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované. Odmena pôvodného exekútora sa však vypočíta tak, ako keby došlo k zastaveniu exekúcie.

16. Podľa ust. § 238 ods. 1 a 2 Exekučného poriadku, ako prechodných a záverečných ustanovení účinných od 1. septembra 2005 (od kedy na základe zák. č. 341/2005 Z.z. došlo k zmene v znení § 47 ods. 7 Exekučného poriadku tak, že bola ustanovená lehota 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora, v ktorej súd o zmene exekútora rozhodne), konania začaté pred 1. septembrom 2005 sa dokončia podľa práva platného do 31. augusta 2005, ak odsek 2 neustanovuje inak (ods. 1). Ustanovenia § 34 ods. 1 až 3, § 37 ods. 4 a 5, § 46 ods. 3, § 47 ods. 3, § 58 ods. 5, § 134 ods. 2, § 136 ods. 3 a 4, § 145 ods. 1 sa použijú aj na konania začaté pred 1. septembrom 2005 (ods. 2).

17. Zodpovednosť za škodu spôsobenou nesprávnym úradným postupom je objektívnou zodpovednosťou za škodu, t.j. zodpovednosťou bez ohľadu na zavinenie, ktorej sa nemožno zbaviť a ktorá je založená na súčasnom splnení troch podmienok a to: nesprávny úradný postup, vznik škody a príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody.

18. Prvotnou podmienkou pre vznik zodpovednosti štátu je teda existencia nesprávneho úradného postupu. Nesprávny úradný postup môže byť tak rozmanitý, že jeho všeobecné vyjadrenie v definícii, ako i zovšeobecňujúci popis nie je možný, preto zákon nedefinuje nesprávny úradný postup. Nesprávnym úradným postupom je porušovanie povinností pri uskutočňovaní úkonov v konaní, najmä jeho nesprávne vykonanie alebo vykonanie bez splnenia zákonných podmienok. Nesprávnym úradným postupom je aj opomenutie urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote. V rámci nesprávneho úradného postupu riešia sa tie prípady vzniku škôd, ktoré vznikli inou ako rozhodovacou činnosťou.

19. Vykonaným dokazovaním, vychádzajúc z citovanej právnej úpravy súd dospel k týmto záverom:

20. Žalobca tvrdil, že nesprávny úradný postup spočíval v postupe exekučného súdu v rozpore s ust. § 44 ods. 7 resp. ods. 8 Exekučného poriadku, jeho nesústreďením postupe so zbytočnými prieťahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o zmene exekútora došlo až po veľmi dlhej dobe. Tvrdil, že došlo k omeškaniu o viac ako 229 dní. Tieto tvrdenia však žalobca nepreukázal.

21. Vykonaným dokazovaním, oboznámením sa s obsahom pripojeného exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. XXEr/XXXX/XXXX mal súd preukázané, že návrh oprávneného - žalobcu na zmenu exekútora bol doručený súdu dňa 15.10.2009 a súd rozhodol uznesením zo dňa 25.5.2010 tak, že vyhovel žiadosti oprávneného o zmenu súdneho exekútora Z. a poveril súdneho exekútora Z.. Bezo sporu tak zákonom určená 30-dňová lehota dodržaná nebola. Podľa existujúcej judikatúry Ústavného súdu SR, pri posúdení či došlo alebo nedošlo k porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR prihliada Ústavný súd SR síce na lehoty, ktoré sú uvedené v zákone, ale ich nedodržanie nepovažuje automaticky za porušenie uvedeného základného práva, pretože aj v týchto prípadoch sú rozhodujúce všetky okolnosti danej veci (porovnaj I.ÚS 16/02). Z odôvodnenia ďalšieho rozhodnutia Ústavného súdu SR, č.k. I.ÚS 70/02, vyplýva, že ak aj na jednej strane všeobecný súd je viazaný v zákone ustanovenými lehotami na vykonanie procesného úkonu, na druhej strane ich nedodržanie nemôže mať za následok porušenie základných zásad civilného procesu, ktoré sú nevyhnutným predpokladom realizácie širšieho základného práva a to práva na spravodlivý proces, ktoré majú účastníci konania zaručené v ustanoveniach siedmeho oddielu druhej hlavy Ústavy SR a v príslušných medzinárodných zmluvách o ľudských právach. Právo na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov a právo na spravodlivý proces nemožno stavať proti sebe, ani ich oddeľovať. Bolo preto potrebné posúdiť, či nedodržanie zákonnej lehoty vzhľadom na iné realizované procesné úkony súdu, malo za následok aj porušenie práva žalobcu na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. V danom prípade skutočne exekučný súd konal o návrhu na zmenu exekútora až po uplynutí pol roka. Je však potrebné prihliadnuť na celkový veľký počet exekučných vecí, v ktorých tunajší súd v danom období rozhodoval.

22. Nie každé nedodržanie zákonom stanovenej lehoty alebo zistené porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zakladá zodpovednosť štátu podľa Zákona, pretože okrem nesprávneho úradného postupu museli by byť naplnené aj ďalšie predpoklady pre vznik zodpovednosti a to vznik škody a príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody.

23. K uplatnenej majetkovej škode a nemajetkovej ujme súd uvádza, že tak ako si žalobca jej náhradu uplatnil nie je táto škoda ani konkrétna, ani preukázaná, že žalobcovi vznikla. Žalobca žiadal priznať náhradu škody vo výške 175,-Eur, pozostávajúcu z nákladov na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému v sume 70,-Eur, z nákladov na udržiavanie a správu informačného systému v sume 40,-Eur, z nákladov na administráciu listín a komunikáciu s pôvodným exekútorom v sume 50,-Eur a z nákladov na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde v sume 15,-Eur. Je nespochybniteľné, že žalobca mala počas namietaného obdobia nerozhodnutia o návrhu na zmenu exekútora náklady mzdové a náklady na informačný systém, ale vykonaným dokazovaním nebola ich výška v žalovanej sume 175,-Eur preukázaná a súčasne tieto náklady by boli žalobcovi vznikli aj ak by lehota dodržaná bola. Súdu ani nie je zrejmé, čo pod predmetným všeobecným označením žalobca mal na mysli. Súd poukazuje na to, že si žalobca uplatnil nárok na náhradu škody v rovnakej výške aj v ďalších obdobných prípadoch, ktoré boli pôvodne spojené na spoločné konanie sp. zn. 22C/246/2012, a to bez ohľadu na to, k akému omeškaniu pri rozhodnutí o návrhu na zmenu exekútora došlo. Je teda zrejmé, že výška požalovanej náhrady škody vychádza z hypotetických údajov. V ďalšom v tejto súvislosti súd poukazuje na argumenty žalovanej, s ktorými sa v plnom rozsahu stotožňuje.

24. Žalobca si uplatnil aj nárok na finančné zadosťučinenie, t.j. úhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch a to uplatnila si sumu 387,24 Eur za ňou uvedených 229 dní nečinnosti, pri sume 55,32 Eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu, ktorá peňažná náhrada nemajetkovej ujmy uviedol že má byť spravodlivou satisfakciou za utrpenie zásahu do základných práv. Vychádzajúc z ust. § 17 ods. 2 a 3 zák. č. 514/2003 Z.z. súd konštatuje, že žalobca ani nepreukázal splnenie podmienky podľa § 17 ods. 2 Zákona, a to, že iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom. Súd žalobcom uplatnený nárok na primeranú náhradu nemajetkovej ujmy nemal za konkrétny a v jeho vymedzení ani za preukázaný.

25. Vykonaným dokazovaním súd dospel k záveru, že žalobca nepreukázal dostatočným spôsobom ani vznik majetkovej škody ani nemajetkovej ujmy a ani to, že by tieto boli vznikli, tak ako ich vznik žalobca

tvrdil, práve v súvislosti s tou skutočnosťou, že v danom prípade exekučný súd nerozhodol o návrhu na zmenu exekútora v zákonom stanovenej 30-dňovej lehote, ale po jej uplynutí. Žalobca tak nepreukázal dôvodnosť uplatneného nároku na náhradu škody proti štátu, t.j. v dôsledku neunesenia dôkazného bremena súd žalobu zamietol.

26. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP, že žalovanej vznikol nárok na náhradu trov konania, keďže bola v tomto spore plne úspešná. Nakoľko jej v tomto spore žiadne preukázateľné trovy nevznikli, teda nebolo potrebné rozhodovať o ich výške, rozhodol o nich súd už v tomto rozhodnutí tak, že žalovanej ich náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice II v troch písomných vyhotoveniach (§ 362 ods.1 CSP). V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa odvolateľ domáha.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 364 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.